

своята чудесна свирка.

Дълго свирило то, а рибите все още не идваша.

Омръзно на рибарчето да свири. То захвърлило свирката си. Взело мръжата и навлъзло за ловъ върху реката. Извадило мръжата, а тя била пълна съ риба.

Изсипало рибарчето рибите на поляната, а тъ почнали да подскочат и да се удрят от земята: шавали съ опашки и подскочали... Погледало ги глупавото рибарче, погледало, па казало:

— Ахъ, вие негодници! Когато ви свирихъ съ свирницата, не искахте и да ме знаете, а сега и безъ свирня играйте!

Глупавото рибарче.

Едно рибарче намислило съ своеето чудно хубаво свирене да прѣмами къмъ себе си всичките риби. То седнало на брѣга на реката и почнало да свири съ

